

[Ulrich.]

tive Folkeparti blev ved at kalde Loven af 4. Oktober 1919 for Fæsteloven. Det ærede Medlem maa sikkert vide, idet han mange Gange har faaet det at vide, at den Jord, der erhverves i Kraft af denne Lov, er i Statens Eje og vedbliver at være i Statens Eje, og at de, der faar denne Jord til Brug, svarer Staten en aarlig Afgift af den til enhver Tid ved Jordvurdering fastsatte Værdi. Hvis dette Forhold ikke kan kaldes Fæsteforhold, ved jeg ikke, hvad man skal kalde det. Men det er vel ganske haabløst at faa det indprentet i det ærede Medlem. Det er vel for hans Vedkommende som at slaa koldt Vand paa en beskidt Gris.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg maa paatale det sidst brugte Udtryk.

Oluf Pedersen: Hvis det ærede Medlem Hr. Ulrich var i Stand til at læse, saa vilde han vide, at det, der sker ved Udstykning efter Principperne i Loven af 4. Oktober 1919, er dette, at Staten sælger Jorden og giver Skøde paa Jorden, og det er ganske uholdbart at kalde det for Fæste. Man faar Skøde paa Jorden og bliver Ejer af den mod at svare, ikke en fast Afgift, men en Afgift, der svinger med Konjunkturerne. (*A. C. D. Petersen:* Man kan sælge den, naar man vil!). Ja, vel kan man sælge den, naar man vil.

Landbrugsministeren (Bording): Der er af Ordførerne rettet forskellige Henvendelser og Forespørgsler til mig, som jeg skal tillade mig at besvare. For det første spurgte det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, om jeg vilde være med til at sikre Hjemmemarkedet for Producenterne, naar disse Gartnerier og Havebrug oprettedes. Dertil skal jeg sige, at vi har for Øjeblikket Valutacentralen, som i høj Grad kan bidrage til, at Hjemmemarkedet kan sikres Havebruget. Jeg mener, at man skal fortsætte i alt Fald i nogen Tid med dette, som er det sikreste Middel til at opfylde det Formaal, det ærede Medlem ønsker opfyldt.

Det ærede Medlem ønskede dernæst, at jeg skulde søge at faa udvirket, at vi kunde faa Eksport ogsaa af Frugt og lignende. Dertil skal jeg sige, at selvfølgelig vil enhver Landbrugsminister gøre, hvad han kan, for at gennemføre noget saadant. Men jeg tror ikke, man i Øjeblikket skal nære store Forventninger til dette. Kan vi blot bevare Hjemmemarkedet og fortrænge de udenlandske Varer, her er Tale om, fra det indenlandske Marked, vil det være det

højeste, som kan opnaas. Hensynet til Eksporten vil sikkert være lidet vejende i Forhold hertil.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen henstillede til mig, at Administrationen søgte at gennemføre Loven paa den Maade, at de Havebrug, der oprettedes, de Plantager, som blev anlagt, og de Have-lodskolonier, som blev oprettet efter § 12, blev oprettet saa økonomisk forsvarligt som muligt, idet det ærede Medlem gjorde gældende, at under de nuværende økonomisk vanskelige Forhold — og jeg antager, det ærede Medlem ogsaa tænkte paa, at det var noget nyt, vi her gaar ind paa — kan det let gaa saaledes, at der bliver oprettet Brug, som viser sig urentable for de paagældende, og derfor bør man være noget forsigtig med Anerkendelse af Ansøgere. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vel er det et Forsøg, vi gerne vil have noget ud af, men at det vil være rimeligt at søge at gennemføre det saa økonomisk forsvarligt som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen spurgte mig igen i Dag ligesom ved anden Behandling af det foreliggende Lovforslag, om det ikke var Meningen med den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget, at der kan sælges Parceller efter den gamle Husmandslovs Princip, at dette gælder alene ved Starten. Jeg skal svare som sidst, at selvfølgelig er det saaledes. Jeg har ikke læst Fortrykket og ved ikke, hvordan det er refereret, men hvis det ikke staar saadan i Fortrykket, beror det paa en Misforstaaelse, for selvfølgelig gælder det kun ved Starten. Det vilde være ganske urimeligt, hvis man gennemførte, at Husmænd og Gartnere til enhver Tid kunde vælge, om de vilde lade deres Brug gaa over til Selveje, for det vilde føre til, at de selvfølgelig vilde træffe deres Valg paa et Tidspunkt, hvor de havde Fordel af Valget. Konsekvensen af en saadan Bestemmelse maatte selvfølgelig være, at man kunde vælge ogsaa den modsatte Vej, og det er for os om at gøre at stille Vilkaarene for at faa Brug efter disse to Principper lige. Kun ved Starten kan der være Tale om at vælge enten det ene eller det andet.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at udtale Haabet om, at Lovforslaget snart maa blive til Lov, og at denne Lov da vil vise sig at føre til det, vi alle sammen haaber, et Fremstød i Retning af mere Arbejde og større Produktion.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 91 Stemmer mod 15.